

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 23/97**frá 20. desember 1996****um tölfræðilegar upplýsingar um stig og samsetningu launakostnaðar(*)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 213. gr.,

með hliðsjón af drögum að reglugerð sem framkvæmdastjórnin lagði fram,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í því skyni að framkvæma þau verkefni, sem framkvæmdastjórninni er falið, er nauðsynlegt að henni sé greint frá stigi, þróun og samsetningu launakostnaðar vinnuveitenda og launa starfsmanna í aðildarríkjunum.

Þróun bandalagsins og starfsemi eins óskipts markaðar auka þörf fyrir sambærileg gögn um stig, þróun og samsetningu launakostnaðar vinnuveitenda og launa starfsmanna, einkum í því skyni að greina vöxt, samkeppnishæfni, atvinnustig, hvaða árangur hefur orðið á sviði efnahagslegrar og félagslegrar samheldni og til að fá áreiðanlegan samanburð milli aðildarríkjanna og svæða bandalagsins.

Heppilegasta aðferðin til að meta ástandið, að því er varðar stig, þróun og samsetningu launakostnaðar vinnuveitenda og launa starfsmanna, er að gera sértækar hagskýrslur um launakostnað, eins og síðast var gert árið 1993 í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3949/92 frá 21. desember 1992 um framkvæmd könnunar á launakostnaði í iðnaði og þjónustugreinum⁽¹⁾ með tilvísun til bókhaldsgagna frá árinu 1992.

Vegna breytilegs umfangs og samsetningar útgjalda fyrirtækja vegna launa og launatengdra gjalda vinnuveitenda er nauðsynlegt að gera nýjar hagskýrslur fyrir bandalagið á grundvelli bókhaldsgagna frá árinu 1996 til að uppfæra niðurstöður fyrir könnunar.

Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2223/96⁽²⁾ er evrópska þjóðhags- og svæðisreikningakerfið í Evrópubandalaginu (EPK-95) viðmiðun

fyrir staðla, skilgreiningar og reikningsskilavenjur í aðildarríkjunum til þess að mæta þörfum bandalagsins. Því er brýnt að komið sé á ítarlegum, áreiðanlegum og sambærilegum hagskýrslugrundvelli svæðisbundið og á landsvísu. Sundurliðun breytna ber að takmarka við það sem er nauðsynlegt til að tryggja samanburðarhæfni við fyrri kannanir og samhæfi við kröfur varðandi þjóðhagsreikninga.

Ekki er unnt að gera marktækan samanburð á grundvelli þeirra hagskýrslna sem eru til reiðu í hverju aðildarríki, einkum vegna þess hversu ólík lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna eru. Gerð hagskýrslna bandalagsins og úrvinnsla niðurstaðna þeirra verður því að fara fram á grundvelli sameiginlegra skilgreininga og samræmdra aðferða.

Í samræmi við dreifræðisregluna er fyrirhugað að setja sameiginlega hagskýrslustaðla sem gera kleift að taka saman samræmdar upplýsingar en auðveldara er að ná markmiðum þeirrar aðgerðar á vettvangi bandalagsins vegna umfangs hennar og áhrifa. Þessir staðlar verða teknir upp í hverju aðildarríki fyrir sig á ábyrgð þeirra aðila og stofnana sem hafa með höndum samantekt opinberra hagskýrslna.

Samkvæmt ákvörðun ráðsins nr. 93/464/EBE frá 22. júlí 1993 um rammaáætlun fyrir forgangsverkefni á sviði hagskýrslugerðar 1993—1997⁽³⁾ er gerð hagskýrslna bandalagsins um launakostnað eitt af forgangsverkefnum á sviði hagskýrslugerðar 1993—1997.

Í löndum, sem hafa yfir að ráða hagskýrslugögnum frá stjórnsýslunni eða öðrum heppilegum hagskýrsluheimildum, kann að vera unnt að nota þessi gögn, ef til vill í tengslum við einfaldan spurningalista, ef sú aðferð samrýmist viðurkenndum skilgreiningum og aðferðum og unnt er að finna þar upplýsingar um allar breytur sem krafist er.

Nauðsynlegt er að einfalda stjórnsýslumeðferð með tilliti til fyrirtækja, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja, þar með talið að stuðla að notkun nýrrar tækni við söfnun og samantekt gagna. Þó kann enn að reynast nauðsynlegt að safna gögnum, sem eru nauðsynleg vegna hagskýrslna um launakostnað, beint frá fyrirtækjum með tæmandi, áreiðanlegum og nútímalegum aðferðum, án þess að valda hlutadeigandi, einkum litlum og meðalstórum fyrirtækjum, óþarflega mikilli fyrirhöfn miðað við niðurstöðurnar sem notendur téðra hagskýrslna hafa ástæðu til að búast við.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 6, 10.1.1997, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 13/1999 frá 29. janúar 1999 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins.

(¹) Stjtið. EB nr. L 404, 31. 12. 1992, bls. 7.

(²) Stjtið. EB nr. L 310, 30. 11. 1996, bls. 1.

(³) Stjtið. EB nr. L 219, 28. 8. 1993, bls. 1.

Það virðist við hæfi að setja undanþáguákvæði fyrir tiltekin aðildarríki og taka til greina vissa tækniörðugleika sem þessi aðildarríki eiga við að etja við söfnun upplýsinga af vissum toga, að því tilskildu að það komi ekki niður á gæðum hagskýrsluupplýsinganna.

Hagskýrsluáætlunarnefnd Evrópubandalaganna, sem var komið á fót með ákvörðun 89/382/EBE, KBE⁽¹⁾ og framkvæmdastjórnin hafði samráð við samkvæmt 3. gr. téðrar ákvörðunar, hefur lýst sig samþykka þessari tillögu.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Almenn ákvæði

Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin, með hliðsjón af valdsviði þessara aðila, skulu láta vinna bandalagshagskýrslur um stig og samsetningu launakostnaðar vinnuveitenda í þeim atvinnugreinum sem skilgreindar eru í 3. gr.

2. gr.

Viðmiðunartímabil

Hagskýrslurnar skulu unnar á grundvelli hagskýrsluupplýsinga fyrir fjárhagsárið 1996, að teknu tilliti til sérákvæða sem er að finna í viðaukanum við þessa reglugerð.

3. gr.

Gildissvið

Hagskýrslurnar skulu taka til allrar þeirrar atvinnustarfsemi sem er skilgreind í bálkum C (námuörfotur og vinnsla hráefna úr jörðu), D (iðnaður), E (rafmagns-, gas- og vatnsveitur), F (byggingastarfsemi), G (heildverslun, smásöluverslun; viðgerðir á bílum, bifhjólum og hlutum til einka- og heimilisnota) H (hótel- og veitingahúsarekstur), flokki 63.3 (rekstur ferðaskrifstofa og ferðaþjónustu ót.a.) í bálki I (flutningar, vörugemysla og samskiptatækni), deildum 65 (fjármálaþjónusta, þó ekki starfsemi váttryggingafélaga og lífeyrissjóða) og 66 (starfsemi váttryggingafélaga og lífeyrissjóða, þó ekki lögboðnar almannatryggingar) í bálki J (fjármálaþjónusta) og bálki K (fasteigna-, lána- og viðskiptastarfsemi) í atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins, sem hér á eftir er nefnd „NACE, 1. endursk.“ og stofnað var til með reglugerð (EBE) nr. 3037/90 frá 9. október 1990 um atvinnugreinaflokkun Evrópubandalagsins⁽²⁾, með fyrirvara um sérákvæðin sem er að finna í viðaukanum við þessa reglugerð.

4. gr.

Upplýsingakröfur

Samantekt hagskýrslna um launakostnað skal byggð á einhverjum hagskýrslueininganna sem skilgreindar eru í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 696/93 frá 15. mars 1993 um hagskýrslueiningar fyrir athugun og greiningu á framleiðsluferfi bandalagsins⁽³⁾ og skulu skýrslurnar veita upplýsingar um starfsstöðvar sem flokkaðar eru eftir aðalstarfsemi sinni, eftir svæðum, að minnsta kosti á 1. stigi hagskýrslusvæðaflokkunar (NUTS 1), sem framkvæmdastjórnin kom á fót, og eftir stærðarflokkum sem miðast við fjölda starfsmanna í fyrirtækinu sem starfsstöðvagnar heyra undir. Aðeins er krafist upplýsinga um fyrirtæki með minnst 10 starfsmenn.

5. gr.

Upplýsingar sem krafist er

Safna ber gögnum um:

1. heildarlaunakostnað, þar með talið: greiðslur til starfsmanna; kostnað af starfsmenntun og -þjálfun; önnur útgjöld, skatta og niðurgreiðslur sem tengjast beinlínis launakostnaði,
2. heildarfjöldi starfsmanna,
og
3. vinnutíma,

með fyrirvara um sérákvæðin sem er að finna í viðaukanum við þessa reglugerð.

6. gr.

Gagnasöfnun

1. Gera skal könnun á vegum viðkomandi hagstofa aðildarríkjanna sem ákveða heppilegar aðferðir til að safna upplýsingunum.
2. Vinnuveitendur og aðrir einstaklingar, sem beðnir eru um upplýsingar, skulu svara spurningunum sannleikanum samkvæmt, ítarlega og innan þeirra tímamarka sem sett eru. Aðildarríkin skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir að ekki sé staðið við þá skuldbindingu að leggja fram upplýsingarnar sem um getur í 5. gr.
3. Óþarf er að gera könnunina ef aðildarríkin hafa yfir að ráða upplýsingum úr öðrum viðeigandi heimildum eða ef þau geta lagt fram mat á nauðsynlegum gögnum með notkun tölfraðilegra ályktunaraðferða í þeim tilvikum þegar sum eða öll atriðin hafa ekki verið athuguð fyrir allar einingarnar sem taka á saman hagtolur um. Upplýsingar úr öðrum viðeigandi heimildum eða mat á

(¹) Stjtið. EB nr. L 181, 28. 6. 1989, bls. 47.

(²) Stjtið. EB nr. L 293, 24. 10. 1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EBE) nr. 761/93 (Stjtið. EB nr. L 83, 3. 4. 1993, bls. 1).

(³) Stjtið. EB nr. L 76, 30. 3. 1993, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

nauðsynlegum gögnum má því aðeins nota að það sé að minnsta kosti jafngilt kröfum könnunarinnar að því er varðar nákvæmni, gæði og gildi.

4. Við val á heimildum og samsetningu þeirra og við notkun matsins sem um getur í 3. mgr. skulu aðildarríkin taka tillit til þeirrar fyrirhafnar sem fyrirtækjum er bakað, einkum litlum og meðalstórum fyrirtækjum, sem og til krafna um dæmigert úrtak samkvæmt 7. gr.

5. Að beiðni framkvæmdastjórnarinnar skulu aðildarríkin afhenda henni allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar til að beita ákvæðum þessarar reglugerðar, einkum um aðferðirnar sem beitt er, og skal, einkum þegar gögn koma frá stjórnsýslunni, afhenda allar nauðsynlegar upplýsingar til að meta megí áreiðanleika þeirra og samanburðarhæfni.

7. gr.

Dæmigert úrtak

Tryggja ber áreiðanleika og samanburðarhæfni hagskýrslna með því að hafa nógu stórt úrtak til að hlutfallsleg staðalskekkja fyrir breytuna „launakostnaður á klukkustund“ í hverri deild í NACE, 1. endursk., verði ekki meiri en 3%.

8. gr.

Úrvinnsla niðurstaðna

Hagstofur aðildarríkjanna skulu vinna úr svörum við spurningunum, sem um getur í 2. mgr. 6. gr., eða upplýsingum úr öðrum heimildum, sem um getur í 3. mgr. 6. gr., þannig að sambærilegar niðurstöður fáiast.

9. gr.

Afhending niðurstaðna

Afhenda ber niðurstöðurnar innan 18 mánaða frá lokum almanaksársins sem svarar til viðmiðunartímabilsins, ásamt trúnaðargögnum, í samræmi við ákvæði reglugerðar ráðsins (KBE, EBE) nr. 1588/90 frá 11. júní 1990 um afhendingu gagna sem eru háð trúnaðarkvöðum í hagskýrslum til Hagstofu Evrópubandalagsins⁽¹⁾.

10. gr.

Fyrirkomulag framkvæmdar

Mæla skal fyrir um fyrirkomulag framkvæmdar þessarar reglugerðar, einkum:

- skilgreiningar sem nota skal,
- sundurliðun á breytunum,
- viðmiðunarreglur um nákvæmni og gæði,
- viðeigandi form á afhentum breytum, og
- niðurstöður sem á að afhenda,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 11. gr.

11. gr.

Málsmeðferð

Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar hagskýrsluáætlunarnefndar Evrópubandalaganna, hér á eftir kölluð „nefndin“.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu á drögum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitin skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykkja að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanirnar sem öðlast gildi þegar í stað. Séu þessar ráðstafanir hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin greina ráðinu tafarlaust frá þeim. Ef svo ber undir:

- skal framkvæmdastjórnin fresta framkvæmd ráðstafananna, sem hún hefur ákveðið að gera, um þrjá mánuði frá dagsetningu orðsendingarinnar,
- er ráðinu heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þeirra tímamarka sem um getur í undirliðnum hér að framan.

12. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

(¹) Stjtið. EB nr. L 151, 15. 6. 1990, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. desember 1996.

Fyrir hönd ráðsins,

S. BARRETT

forseti.

*VIÐAUKI**SÉRÁKVÆÐI***I. Undanþágur frá viðmiðunartímabilinu (2. gr.)**

Fyrir Svíþjóð: fjárhagsárið 1997, að því tilskildu að látið verði í té mat fyrir viðmiðunarárið 1996.

II. Undanþágur frá gildissviði könnunarinnar (3. gr.)

1. Fyrir öll aðildarríkin: liður 65.11.
2. Fyrir Þýskaland: bálkur K, flokkur 63.3 í bálki I.
3. Fyrir Grikkland: bálkur K.
4. Fyrir Frakkland og Portúgal: 73. deild í bálki K.
5. Fyrir Írland: bálkur H.
6. Fyrir Austurríki: bálkur F, G og H, flokkur 63.3 í bálki I.

III. Nánari upplýsingar (5. gr.)

Aðildarríkjunum er frjálst að láta í té nánari upplýsingar, einkum með því að greina á milli verkafólks og annarra launþega eða með umfjöllun um einingar með færri starfsmönnum en 10.

Svo að tekið sé tillit til sérstakra aðstæðna, að því er varðar söfnun niðurstaðna á landsvísu, er Þýskalandi frjálst, að því tilskildu að það hafi ekki áhrif á gæði upplýsinganna, að taka saman sérstaklega hagskýrslur fyrir Sambandslýðveldið Þýskaland, að meðtalinni Vestur-Berlín, eins og það var fyrir 3. október 1990 og fyrir nýju fylkin (*Länder*), að meðtalinni Austur-Berlín. Ákvæðum 7. gr. um dæmigert úrtak skal beitt sérstaklega á hvora samtölu.